

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se împozază.

Sibiu, 13 Decembrie st. v.

Va fi simțind oare partea mai luminată a națiunii maghiare, cât de enormă e deosebirea ce există între dispozițiunile actuale și cele de acum un an ale deosebitelor factori ce determină soarta noastră comună?

Noi credem, că o simt.

Accentuând principiul, că guvernul trebuie să facă *politica de stat*, ear' nu de rasă, Conte Keglevich n'a vorbit la adresa dietei, în mijlocul căreia se află, ci la a unor cercuri, care cad afară de dietă, ba se întind chiar peste hotarele ţerii.

Dilele acestei organu oficios „Nemzet“, stăruind pentru desființarea curților cu jurați, spunea între altele, că organele de publicitate ale naționalităților produc chiar și în străinătate impresiunea, că guvernul Ungariei ar fi abusând de forța publică în interesul maghiarilor, ceea-ce este o calumnie la adresa guvernului și a națiunii maghiare.

Și în adevăr aşa este. „Calumnia“ despre abusul de putere publică în interesul maghiarilor astăzi e acreditată nu numai în țările de preste Laita, ci chiar și în străinătate. Nu vorbim de țările din Orient, unde națiunea maghiară nu s'a bucurat nici odată de simpatii, pentru că n'a sciat să-și le căstige, când o ierarhie împregiurările, nici de Franța, de Italia ori de Anglia, unde există prea puțină interesare pentru relațiunile din Ungaria, ci de Germania, unde națiunea maghiară a găsit multe simpatii și o foarte prețioasă sprințire. În Germania scie astăzi și cel din urmă berar, că Maghiarii suferă de un fel de manie de a-și impune naționalitatea celor ce nu vor să o primească. Se scie chiar mai mult: că ei sunt cu desăvîrșire lipsiți de superioritatea numerică și culturală, pe care trebuie să aibă un popor, ca să poată asimila, că își risipesc cele mai prețioase puteri nisind spre un scop, pe care nu-l pot realiza, că este falsă întreaga direcționare ce au apucat în actuala fază a dezvoltării lor istorice.

Această convingere există în străinătate și mai ales în Germania, nu însă noi am produs-o. Au produs-o Maghiarii ei însăși.

Am fi putut noi să ne tânguim decenii întregi de-a rîndul, căci nimeni nu ne-ar fi băgat în seamă, dacă Maghiarii ei însăși n-ar fi atrăs luarea aminte a marelui public european asupra stărilor de lucruri din Ungaria. Au discutat asupra mijloacelor menite a îndeplini desnaționalisarea noastră, ca și când noi am fi copii ne-vîrstnici, ear' afară de noi nu ar mai fi nimeni, care să-i poată audă și judeca. Dar' ceea-ce a fost încă mai reu pentru dînsii e, că au fost prea pripiți și n'au ținut seamă de susceptibilitățile firesc ale națiunii germane.

Sunt în țările supuse coroanei ungare aproape două milioane de Germani, și era

preste puțină ca opinia publică germană să rămână timp îndelungat în indiferență față cu opiniile guvernului ungur de a face, ca aceste două milioane de Germani să se lăpade de naționalitatea lor. Nu tânguirile noastre, ci combaterea prea fără a limbii germane și a spiritului german în Budapesta, în Bănat, în Săpău și aici în Ardeal, lipsa de tact a Maghiarilor a făcut, ca astăzi Maghiarul să fie la Viena, la Berlin ori la München o figură puțin simpatică, ba, ceea-ce e mai reu, mai mult ori mai puțin ridicolă.

Și cine scie, dacă nouă ne vine ori nu aceasta la socoteală? Chiar dacă ne-ar veni, nu noi am produs simțemantul, și chiar dacă nu ne-ar veni, noi nu-l putem schimba. În zadar am striga noi acum dimpreună cu dl A. Rácz, deputatul de tristă celebritate, că suntem mulțumiți, căci nimeni nu ne-ar mai crede, fiindcă lumea scie, dacă putem ori nu putem să fim mulțumiți.

Cu atât mai zadarnice rămân opiniile, pe care le fac Maghiarii ei însăși spre a sterge din opinia publică europeană impresiunea odată produsă. Diarele maghiare, dl Gerlóczy în Budapesta și dl Dr. Haller în Cluj pot să spună acum căt le place, că nu cu forță se maghiari-sează, ci în vîrtutea superiorității, căci lumea, preocupată cum este, tot pe noi ne crede, care spunem, că întregul aparăt al puterii publice e pus în serviciul causei de maghiarizare și că noi, elementele nemaghiare din țările supuse coroanei ungare, nu suntem acea faimoasă superioritate, n'au recunoassem, o negăm.

Și când e vorba de noi, noi însine suntem cei mai competenți a ne pronunța: nimeni nu poate contesta, că suntem nemulțumiți, dacă noi însine ne suntem nemulțumiți și o afirmăm aceasta fără de sfială chiar și în fața măsurilor exceptionale; nimeni nu poate susține, că nu avem cause binecuvântate de a fi nemulțumiți, dacă noi însine susținem, că ne suntem insuportabile stările de lucruri actuale.

Un singur lucru poate guvernul și națiunea maghiară: să-și dea aerul unei complete indiferențe față cu nemulțumirea noastră, să n'au bage în seamă, să treacă la ordinea dilișii preste ea.

Aceasta o poate și o să face.

Și reu face că o face aceasta, căci mai curând ori mai târziu va sosi, va trebui să sosească timpul, când va voi poate să țină seamă de ea, și abia atunci va simți, că s'au rupt încetul cu încetul firele, care ne leagă, că trebuie să ne caute în brațele altora, din care nu ne mai putem desface.

Au fost, par că, împinși Maghiarii, contra tuturora, pentru că să rămână în cele din urmă isolati.

Noi nu scim. Ei însăși trebuie să o simtă mai bine decât noi.

Revistă politică.

Sibiu, 13 Decembrie st. v.

Cu sârbătorile Crăciunului după calendarul Gregorian politică, atât cea internă cât și cea externă, pausează în câteva. Parlamentele au ferii; și dacă nu vrem să facem priviri retrospective asupra lucrărilor de până acum, trebuie să ne mulțumim de a înregistra ceea-ce pentru lipsa spațiului încă nu am putut aduce la cunoștință publicului nostru cetitor.

Astfel în Reichstag-ul german opoziția combinată din centrul ultramontan și din liberalii progresiști au denegat principelui Bismarck încuiuțarea sumei bagatelor de 20,000 mărci spre scopul unui nou post, neîncunjurat de lipsă, în ministerul de externe german. Această purtare în adevăr meschină aflată desaprobată până și a presei franceze, care ea însăși se miră, cum parlamentul german poate fi atât de ne-recunoscător față cu neasemănătoare merite ale cancelarului german pentru politica externă a Germaniei. Pe de-asupra organul englez „Times“ arată cu cifre, că ministerul de externe german este dintre toate ministerele de externe ale celorlalte puteri mari cel mai puțin costisitor. Dacă lumea străină, contra politicei principelui Bismarck, se scandalizează de votul majorității din Reichsrath-ul german, ușor ne putem închipui, cătă indignație a trebuit să se manifesteze în Germania însăși din partea tuturor adevăraților patrioți germani. Bancieri și alți oameni cu stare, reunioni și societăți, până și dame din toate părțile imperiului german s'au grăbit a pune sau de-adreptul sau prin colecte la dispoziția principelui Bismarck suma din cestiune, dând tot-deodată cu toții expresia cea mai aspiră indignațielor lor de votul anti-patriotic și dictat numai de rancuna personală a majorității din Reichstag-ul german. Astfel majoritatea a isbutit pe deplin a se depopulariza cu desăvîrșire și a stârnii în contra intenționii sale chiar ovații impunătoare pentru cancelarul german. „Pol. Cor.“ comunică din Berlin dî 23 l. c. n.: „Dela ultimele votări ale Reichstag-ului, palatul cancelarului imperiului ofere pe toată diua privileisce, ce se putea observa de altădată numai la diua nascerii principelui Bismarck: privileicea unui birou de postă și telegraf. Principele Bismarck se simte foarte ridicat prin manifestațiunile cele mai nouă patriotică făcute din sînul poporului, fără însă ca aceste votări să-l fi combătut tare. I-a zăcut principelui Bismarck tare la inimă să disolve Reichstag-ul și în faptă disolvarea a fost bine cumpenită. Principele Bismarck e însă de părere să nu se amestece în dezvoltarea de sine a relațiunilor; majoritatea democratică ultramontană a Reichstag-ului își va îngreuna negreșit contul păcatelor sale și mai mult, și prin aceasta fără voie va face causei naționale servitii. — Deși e evident pentru fiecare cugetător politic clar, că guvernul imperiului nu poate face concesiuni, totuși motivul opoziționii formează o speranță de a stoarce astfel de concesiuni. Opoziția însă pe căile de aji favoresc chiar planurile cancelarului Bismarck“.

De când cu conferența africană tot a două zi vine căte o scire despre anexiuni făcute de vreo putere europeană în continentul îndepărtate și puțin cunoscute. Unele din aceste sciri se desmînt îndată, altele însă se confirmă, precum s'a întâmplat și cu anexiunile australice ale

Germaniei, despre care am făcut amintire încă în numărul de ieri. În Engleteră, de sine se înțelege, anexiunile germane au produs o agitație a spiritelor, dar' ea nu se manifestă de-adreptul în contra Germaniei, ci se descarcă asupra guvernului englez. „Times“ aduce un prim articol, în care se dice, că prin astfel de incapacitate, ca și cea dovedită de ministerul englez în acest cas, se ruinează imperii și din nenorocire, adăuge foaia din City, afacerile imperului și altcum nu se poartă de minister mai bine. Această incapacitate atinge aici aproape tragedia, deoarece Australia anexase deja insulele acele, ceea-ce de guvern se declară acum de nevalid. Cestina australică a Zulușilor și a Egiptului, sfîrșesc articoul, poate fi în sfîrșit totuși fatale cabinetului.

Conflictul dintre Serbia și Bulgaria e departe de a se fi aplanat, precum în mai multe rînduri se susținuse. Neisbutirea înțelegerii directe încercate între amândouă statele vecine își are după „Pol. Cor.“ cauza întru aceea, că cabinetul bulgăresc a refuzat să recunoască negociațiile purtate de principale Alexandru al Bulgariei, dorind reînnoirea între ambelor guverne. Un consiliu ministerial sârbesc ținut sub președinția regelui Milan a declarat cererea bulgărescă de incompatibilă cu respectele cuvenite persoanei principelui Alexandru și a respins-o hotărind, ca Serbia să se reîntoarcă la *status quo*. Ear' din capitala Bulgariei se comunică de altă parte, că atitudinea Serbiei face în Sofia o impresie penibilă. Cu deosebire se ține de incorrect, că persoane a treia își permit a judeca raporturile dintre principale Alexandru și guvernul seu. „Neue freie Presse“ mai aduce spre caracterisarea causei drept pupăza pe colac următoarea scire din Belgrad: „Agentul diplomatic rusesc din Sofia a făcut imposibilă înțelegerea directă dintre Serbia și Bulgaria...“ Va să dică s'ar repeta jocul vechiu al reprezentantului rusesc din capitala Bulgariei, care ar urma în contra instrucțiunilor guvernului din Petersburg, de vreme ce acesta împreună cu guvernul austro-ungar și german umblă să împacheze cele două state balcanice împărechiate. Fericiti cei săraci cu duchul...

Corespondențe particulare ale „Tribunei“

Făgăraș, în 22 Decembrie n. 1884.

Ieri s'a ținut aici adunare municipală extraordinară. Eu credeam, că la astfel de adunări extraordinară se vor pertracta numai lucruri de urgență mare; dar' m'au înșelat, căci pe mea comitetui s'a vădut o programă foarte extinsă.

După deschiderea obiceiuită s'a început cu cetirea legilor sancționate, între care era o lege, care schimbă un § din altă lege da mai niente. Unii au cerut să scie, care e acel § schimbă și cum a sunat, pentru că s'au înțeleagă legea cea nouă, de care nici că se pomenesc cel puțin în sumarul obiectelor. Dar' după atâtea schimbări de legi cine mai scie, nimeni n'a putut da nici o deslușire în această privință. S'a pus în archivă spre vecinica pomenire lungă celelalte legi cu colile netăiate.

S'a cedit lista viriliștilor, 87 la număr, între care am însemnat 26 nume româneschi, restul Maghiari, Sași și Ovrei.

S'a completat toate comisiunile ale căror membri sunt a se alege. La alegerea acestor

comisiuni Români au secerat o completă învingere. Această învingere se contribue numai armoniei, ce s'a observat la toate ocasiunile, că domnește între conducerii partidei românesci de aici.

În comisiunea administrativă, care e cea mai însemnată, aveau să se aleagă cu vot secret 5 membri. Aproape toți membrii români au pus în urnă aceeași sedulă, pe care erau scrise aceleași nume și așa s'a ales cu 36 voturi românesci contra 18 ungurescă: Basiliu Stanciu, Gavrilă Cernea, Max Recianu, Arseniu Bunea și Alexandru Kosi. Deci Români vor avea majoritate în anul viitor și în comitetul administrativ.

A urmat o propunere a comitetului permanent, după care în viitor leafa notarilor comunali și a medicilor cercuali să se plătească de către comune de-a dreptul în cassa municipală, de unde să se poată ridica mai regulat prin respectivii. S'ar părea că această măsură e cu totul nevinovată și că nu intențează decât ca respectivii funcționari comunali să-și capete mai regulat salariele lor.

Dară nu e tocmai așa de nevinovată această dispoziție, ci din contră, ea tinde la centralizare, la vătămarea autonomiei comunelor, intenționează a face din notarii cercuali instrumente încă și mai supuse, decum sunt astăzi în mâna autorității executive, ba la noi mai însemnează și aceea, că notarii nostri nescind limba statului, cu ajutorul acestei măsuri nouă mai ușor ar putea fi supliniți prin neromâni.

E foarte probabil, că idea de maghiarisare a născut și măsura de sub întrebare. Limba română în comitat numai în comunele rurale se mai folosește ca limbă oficioasă. Dela toate autoritățile e scoasă.

Deci lucru firesc, că s'a încins o viuă discuție între membrii români și maghiari, și din celul cu care apără Ungurii măsura proiectată în interesul notarilor români (?) se deochează și mai tare lucrul. Propunerea comitetului permanent a fost combătută mai întâi din partea domnului avocat Roman, care făcău contra-propunerea pentru susținerea usului legal de pănă acum, motivându-și propunerea cu dreptul de autonomie a comunelor, basat în legea comunală. Această propunere a fost susținută și apărata din partea d-lor Micu, vicar, și Duvlea, avocat, și alții. Se face votarea. Votanți 51, dintre care pentru propunerea lui adv. Roman au votat 27, pentru propunerea comitetului permanent 24. Prin urmare a cădut propunerea comitetului. Toți funcționarii au votat pentru propunerea comitetului, ceea ce dovedește că lucrul a fost pregătit de mai multe.

Celelalte obiecte n'au avut vre-un interes public.

Un nemembru al comis. municipale.

Făgăraș,*) 30 Noemvrie 1884.

Timpul cel mai potrivit pentru conveniri cu scop literar fie pe orice teren, e fără îndoială acesta, când serile sunt lungi și dilele, cari le consumă cu laboarea pentru căștigarea pânei, scurte.

Societatea diletanților români de aici „Progresul“ folosesc cu succes acest timp precum se vede, căci în favorul ambelor reuniuni de femei din Făgăraș la 24 Noemvrie a. c. v. a dat eară o reprezentare teatrală, care și de astă dată a reușit preste așteptare, deși nu mă prea așteptam la aceea, având în vedere considerabilul număr de membri noi, păși numai acum pe scenă, și prin urmare neexperiți.

Piesele au fost „Nobila cerșitoare“ comedie într-un act și „Rosalile“ vodevil cu cântece într-un act, ambe de Vasile Alexandri, cea dintâi de salon, a doua tăranească.

„Nobila cerșitoare“ a reprezentat-o d-șoara Rea Silvia Cip destul de perfect, și a prins-o de minune. Naturelul bland, privirea plină de bunătate și gesturile, pe care le scie face, deși cu oare-care sfială, îndreptățesc la reușiri desăvârșite în roluri de acest caracter. În „Nobila cerșitoare“ s'a distins mult și dl Mihail Cioban, dând pe Safir Balaur, probă aplausele frenetice din partea publicului la fiecare mișcare a sa. Aplaudat a fost și dl Nicolae Ludu, deși a avut un rol secundar, rol de servitor; pe dinșul îl prinde bine orice, aceasta a dovedit-o de căte ori a păsit pe scenă pănă acum. Dl Stefan Necșa în rolul de Stefan Dalbu, erou rănit în resbelul francez, și dl Alexandru Cepes, încă au fost la înălțimea chemării lor; nu mai puțin dl Ioan Murășan, vîrul Cersitoarei nobile.

În „Rosalile“, cari la dorința publicului de astă-dată au fost repetate, rolul principal l-a purtat d-șoara Haret Popescu. Susana, nevasta lui Toader Buimăcilă, vornic de sat, îmbrăcată în pitorescul, dar' naturalul costum tărănesc, tocând pe prispă și cântând: toarce leleo, toarce toarce etc. Mai natural reprezentată ca prin d-șoara Popescu nu se putea. Vocea mlădiașă, curată și totodată dulce și atrăgătoare, apoi mișcările bine calculate și pe deplin nimerite la toate, și cu deosebire la trasul fuiorului atins cu buzele și la chematul cloșei cu puii sei: puii mami, pui, pui, pui, cu cari dinșa e înzestrată și pe cari și le-au însușit prin deprindere, a făcut să îsbucneze de repește ori aplausele repentine ale publicului. Vornicul satului l-a predat dl Nicolae Ludu, recunoscut deja de dexter în orice rol; eară pe Galuscu, profesorul satului dl August Cepes, care ca și contrarul seu în principii Revărescu, sub-prefect, reprezentat prin dl Stefan Necșa, și-a scut eșecul chemarea pe deplin. D-șoarele: Maria Rațiu, Rea Silvia Cip, Emilia Gheaja și Elena Rațiu, ca tărane național frumos îmbrăcate, cu corfă felurite în mâna în mersul

*) Întărită din cauza îmbulzelii materialului.

și întorsul d-lor la și dela puțul din sat, în jurul căruia ca nisice priveghitori intonau cântarea:

La fûntâna dintre flori
Fetele se duc în dori,
Să-și spele gurițele
Să-și umple corfățele etc.

formau o adevărată cunună de rose din luna lui Maiu. Complet naturală au fost și d-nii: Ioan Dejenariu, Ioan Muntean, Ioan Murășan și Virgil Cip ca tărani, și cu deosebire cei doi dintâi în rolul de Vasile Veveriță și George al Saftii, fruntași; nu mai puțin dl Heinrich Trepesch în rolul de geandarm în uniforma celor din România.

Venitul a fost satisfăcător, deși de astă-dată afară de Români și parte și din frații Sași, alții n'au luat parte; cu deosebire dintre domnii Maghiari n'am văzut nici unul, deși la reprezentarea dată de diletanții d-lor numai cu trei dile înație de a noastră la 20 Noemvrie a. c. n. noi Români am participat cu toții.

Două societăți de diletanți există adăra în opidul Făgăraș, una maghiară, alta română. Ambă pănă acum au semnat de viață, apropiându-se de scopul lor între marginile și pe baza statutelor, numai căt statutele celei maghiare sunt aprobate, ale celei române pănă acum nu. Societatea diletanților maghiari își are scena să și alte recuise trebuințioase, apoi aceasta dispune și de o sumă oare-care în bani; cea română preste tot dispune pănă acum de prea puțin, așa că dacă nu s'ar mișca sub scutul binevoitor al conducerii ei, dl avocat Ioan Roman, prelungă care mai conlucră și alți capi familiari cu simț de aici, societatea „Progresul“ ar regresa. Îi lipsesc dar' partea materială acestei societăți, la carea ușor poate ajunge numai să i se aprobe statutele, cari cred că în curând se vor reașterne locurilor mai înalte; moral minte și sprinținită, căci membrii activi aleargă din toate părțile. Statutele aprobate numai — și cu D-șeul înație.

877 volume și 682 broșuri. Averea totală a societății numeră 11,788 fl. 85 cr.

*
Politia din Pesta va fi pănă în sfîrșit toată arestată. Ieri a fost arestat la ordinul consilierului ministerial Jekelfalussy un alt funcționar de poliție anume Alexiu Farkas, pentru malversații. Este de observat, că respectivul a fost numit în postul seu în era nouă a poliției capitalei.

*
Inspector general al gendarmeriei r. u. va fi numit după cum aude „Székesfehérvár és Vidék“, generalul de honveď Iuliu Foronyák.

*
Agiul de vamă s'a fixat pe luna lui Ianuarie cu 22 procente.

*
Din Croația. La 21 și 22 l. c. n. partidul Strossmayerian s'a întrunit în o conferință, în care a hotărît ca membrii acestui partid să se prezinte la ședința de deschidere, ce se va juca la 29 l. c. n. Se vorbesce că la alegerea celor 12 membri ai comisiei regnicolare vor fi luate în considerare și partidele opozitionale.

Balul ce se va aranja de partidul Starcian se va juca în 8 Ianuarie n.

*
Vreme pe timp de earnă. Din Graz se comunică că 22 l. c. n. Azi noapte am avut fulgere și tunete, ce au durat dela 12 1/4 ore.

*
Reabilitarea lui Arabi. La „Pol. Corr.“ i se comunică din Cairo, că acolo se arată nisipuri pentru rehabilitarea lui Arabi. Rehabilitarea lui Arabi ar avea să fie însoțită de o grațiere generală a tuturor delincuților politici din ultima rescoală. Anglia ar restringe acțiunea de grațiere numai la delincuții politici din Egiptul propriu.

Despre academia de silvicultură și de montanistică din Semniț.

Deoarece de când studiez în Semniț mulți dintre colegii mei m'au rugat să le fac cunoștință planul de învățământ al academiei de silvicultură și de montanistică, ce prea bucuros împlinim, presupunând totodată, că și dînsii doresc a veni și a studia aici; — voiesc a arăta în câteva trăsuri desvoltarea, organizarea și funcționarea acestui institut înalt dela înființarea sa pănă în prezent.

Periodul prim (1763–1820). Înainte de înființarea academiei toate cercurile silvanale și montanistice aveau cățiva dirigători candidați, așa numiți practicanți, cari erau numiți lungă eminenții funcționari de specialitate, sub a căror conducere își căștigau praxă.

Astfel s'a întemplat cuaficarea diregătorilor pentru oficiile acestei pănă la anul 1763, când glorioasa împărăteasă Maria Teresia a ordonat înființarea unui institut montanic în Semniț.

Acesta la început, a fost numai o „școală practică montană“. După vreo cățiva ani preinălțata domnitoare, ca să-i ridice publicitatea, ca să-i înălțe unele scăderi încă simțitoare, ca să-i poată vedea înflorirea și mai mare, a încrezintă comisiei montane dela curte prelucrarea unui plan nou de învățământ pentru aceasta.

Când vre-un jucător de cei buni rămâne între ele și începe să aibă lenchiu; eară ceilalți se șterg pe buze de a le veni și lor rîndul să dea, se adună toți împreguiul lui și încep să-i primească dela mâna.

Se dice că-i pricește, când stănd toți împreguiul lui, se țin cu mâinile de pântece (de josul pântecelui de c.) și-i strigă unul sau mai mulți, sgârciu, în momentul când vrea să dea lenchiu (sau: eu mă strîng de c... e, mâna să ți se moaie). Ei cred că dacă fac așa, se moaie mâna jucătorului, scapă ichiul și nu poate să lovească. Dacă se întemplat să nu lovească, se nasce ceartă între copii. Jucătorii cei dibaci habar n'au de pricea dela mâna, și dau de foc.

După ce spură baciul, cel ce vine după dinșul nu mai dă dela depărtarea de armean învoită la început. Toți, după baciul, dau din papa armeanului. Dacă lovesc arșicele și scoate vreunul din armean, ducând degetul arătător preste cel mare, lovesc cu picioarele ichiului arșicul ce voiesc să scoată din armean, astfel încât acesta se duce pănă dincolo de armean.

Sunt unii giolari, care dacă rămân între ele și încep să aibă lenchiu, nu mai scapă nici un arșic, ci pe toate le scoate. Sunt alții, care dau de două, de trei, sau de patru ori, și scot atâta arșice în câte a dat; dacă se slăbesce unuia degetul și nu mai lovesc bine arșicele cu lenchiul, atunci se dice că i s'a înfrânt, și nu mai dă pănă ce-i vine rîndul, după ce toți ceilalți au dat și n'au scos toate arșicele din armean.

Aceasta se ține în seamă pentru jocul ur-

Foita „Tribunei“.

Jucării și jocuri de copii.

adunate
de P. Ispirescu,
culegeștor tipograf.
(Fine).

II.

Jocul în Armean.

Acesta se joacă de ori-căți băieți s'ar învoi.

Mai întâi se înțeleg asupra armeanului căt să fie de mare.

Armean se numește un semn ce se face pe fața pământului ca un cerc. Cei mai giolari fac armeanul căt roata morii, cei mai agișam îl fac mai mic.

După ce s'a făcut armeanul, se înțeleg de căte miele, puse, de un băiat de-odată, să fie giolul. Trage în mijlocul armeanului o dungă dreaptă și așea giolurile rînd ca soldații.

Apoi se învoiesc dela căți pași din marginea armeanului să dea.

Învoiți asupra tuturor acestora, apoi se aleg cine să dea întâi, al doilea etc. Pentru aceasta, unul din băieți adună ichiurile dela toți jucătorii, le dă ca la beiu-bun, lăsându-le să cadă din mâna toate de-odată. Al cuiuichiu cade mai întâi băiu, este baciul, adeca cel ce trebuie să dea întâi, al celui ce cade al doilea, vine după băiu, și așa mai departe pănă se cunoasce rîndul tuturor. Celui ce rămâne pe urmă, i se dice codirla.

Sfîrșindu-se și alegerea, se due toți jucătorii la depărtarea ce s'au învoit, adeca de acolo de unde trebuie să dea. Baciul începe, și după dinșul pe rînd ceilalți pănă la codirla.

Fie-care ochesce și se silește a lovii cu ichiul seu arșicele din mijlocul armeanului.

Cine lovesc, și lovesc bine ca să ease arșicul lovit afară din armean, de partea ceealaltă, acela este baciul cel nou la jocul următor. Cate arșice es, atâtaia ia. Dacă vre-un arșic nu ese de tot din armean, ci rămâne pe marginea armeanului, se chiamă că a cădut pe apă. Atunci băiatul ce a lovit arșicele, surchidește acest arșic de trei ori. Dacă cade beiu, il ia; dacă nu, îl pun la loc, acolo unde a cădut.

Dacă n'a esit nici un arșic afară din armean, le așea că la rînd în mijlocul armeanului, ca la început, și dă altul pănă ce unul din jucători lovesc bine și ese vre-uu arșic afară din armean.

Cel ce a lovit și a scos vre-un arșic din armean, are dreptul să dea tot el, de atâtaia oricât va pute să păne-ee va spurca. Se dice că a spurcat, când nu ese afară nici un arșic din cele lovite de dinșul.

După ce baciul a făcut ruptoarea și a scos unul sau mai multe arșice din armean, apoi dă de acolo de unde i-a rîmas ichiul.

Dacă ichiul i-a rîmas mai departe ceva de rîndul de arșice din mijlocul armeanului, incă nu le poate ajunge cu mâna, jucătorul care trebuie să scoată și pe celelalte arșice din armean, pune călcăiul acolo, unde este ichiul și-i

Conform planului nou, care fău sănctionat la anul 1770: a) institutul se ridică la rang de academie, b) se intemeiază 3 catedre, c) timpul de studiu a tăinut 3 ani, d) anul scolaric, care se începea în luna Noemvrie și se termina în August s'a împărțit în 2 semestre, e) asculțatorii se obligă cu finea semestrelor a face examen, f) pe seama studenților eminenti se defig premii, h) se instituiesc 70 stipendii de căte 200 fl. și 4 de căte 300 fl., i) la primire se preferesc fiii amploaților de băi.

Fundarea institutului silvanal.

Prevădându-se răul, ce urma din necumpetata devastare a pădurilor, pentru înălțarea acestuia era lipsă de silvicultori qualificați, însă neafăndu-se acestia se simți foarte necesitatea unui institut silvanal. Rezultatul a fost că la anul 1807 s'a înființat unul în Semniț. Cursul studiilor la acesta a tăinut 2 ani. În anul prim se propunea matematica, mecanica, botanica, zoologia și chimia silvanală; în anul al doilea geometria, arhitectonia, prețuirea și regularea pădurilor, precum și cărbunisarea și plutirea lemnelor.

Dorind a studia la academie mulți studenți, cari nu aveau încă pregătire suficientă, la anul 1809 pentru această se înființează la academia din Semniț un curs pregătitor sau filosofic. Așa acum pentru unii tăineau timpul de studiu 4 ani.

Periodul al II-lea (1820—1847).

Planul de învățământ în perioadă acesta se întregesc, și anume: a) pentru auditorii, cari după absolvirea academiei s'ar resolva să se aplică la minele de sare în Galitia, s'au fundat 6 stipendii de căte 200 fl., b) auditorii montanisti, deoarece în timpul acesta manipularea pădurilor destinate spre scopul minării și usinării se încredință oficerilor băiași și usinarii, se obligă a asculta și prelegerile silvanale, ba mai târziu chiar a și examina din studiile silvanistice, c) asculțatorii se obligă a participa la excursiuni, cari uneori tăineau una sau mai multe dile, d) catedrele la academie se ridică la 6 și lîngă profesori se numesc și căte un asistent, e) pentru asculțatorii academiei se introduce uniforma ornamentată cu semne caracteristice.

Periodul al III-lea (1847—1868).

Partea mișcările politice din 1848, cari 1^{1/2} an au împediat funcțiunea academiei, parte deja lipsă simțitoare a montanistilor și usinariilor de specialitate, au dat la 23 Ianuarie 1849 ansă înființării institutelor de montanistică în Pribram (Boemia) și Leoben (Stiria), cari de atunci pre mulți studenți din patria și străinătate îi atrag la ele. De aici a urmat apoi, că numărul montanistilor în puțini ani earăși s'a înmulțit; urmarea a fost că la anul 1856 într'o adunare în Semniț în prezența unui comisar ces. reg. de secuine se recomandă susținerea numai a unei academii de montanistică în monarhie documentându-se, că 2 sunt de prisosință.

În acest timp scopul de maghiarisare și aci se manifestă și cu ordinul ministerial dat în 11 Iulie 1868 se dispune, ca și la academia din Semniț gradat să se propună în limba maghiară.

Cu înființarea rivalelor academii (Pribram, Leoben), precum cu înlocuirea limbei nemțesci prin cea maghiară urmă, că academia Semnițana n'a fost așa căutată de tineri ca mai nainte.

Cu introducerea limbii maghiare în istoria academiei se începe un nou perioadă.

Periodul nou.

Excelența Sa ministerul reg. ung. de finanțe aproba în perioadă acesta un nou plan

mător, când își pune fie-care gioul, ca să înceapă alt joc.

Așa se juca odată arșicele în armean.

III

Jocul într'a lui.

Acesta se joacă numai în doi. Gioul, care se pune, este numai de un arșic de fie-care, care se pune de obicei pe muche, siciu ori beiu, în rînd, la o depărtare unul de altul, ca de o palmă domnească.

Se duc amândoi copiii la o depărtare de arșice, cât se învoesc ei, și de acolo se lasă fie-care. Se dice că se lasă, dându-și ichiul cătră arșice, ca să se opreasca cât poate mai aproape.

Cel ce este mai aproape, dă ca să lovească unul din cele două arșice, ce alcătuiesc gioulurile. Dacă lovesc le lasă locului, și ichiu și arșic, ca să vadă amândoi copiii cum au cădut. Dacă a cădut unul din acestea om și altul gaură, le ia și dă în celalalt arșic. De nu, dă și soțul de joc; și tot așa, până ce se ia de jos amândouă arșicele; apoi pune alte gioale și urmează jocul.

IV.

Jocul în Sbenghiu.

Într-o toate se joacă ca într'a lui, însă numai atunci se căstigă arșicele, când arșicul lovit, ca și ichiul, cade ori om ori gaură.

V.

Jocul în Armăsie.

La acest joc trebuie un arșic, o basma împlinită și un lucru oare-care, chee, perie, sau ori-ce.

de învățământ, care există și în prezent. În sensul acestuia:

Scopul academiei e a pregăti silvanisti și montanisti de specialitate, atât printr'erarii, cât și pentru particulari.

Instrucținea se împarte în 2 cursuri capitale de specialitate: în montanistică și în silvanistică.

Specialitatea montanistică e reprezentată cu ramurile:

1. Montanistica.
2. Usinaria de metaluri ¹⁾.
3. Usinaria de fer ²⁾.
4. Machinistica și architectura ³⁾.

Ea' silvicultura în:

1. Silvanistică.
2. Silvitehnica ⁴⁾.

Cualificarea specială la specialitățile montanistice tăinută 3 ani, la silvanistică încă 3 ani, ea' la silvitehnica 4 ani.

Primirea și inscrierea se întemplă din an în an la 6—7 Octombrie.

Calitatea auditorilor e de 3 feluri, anume: ordinari, extraordinari și oaspeți.

Ordinari pot fi numai cei cu 8 clase și cu examen de maturitate. Extraordinari sunt aceia, cari n'au examenul de maturitate. Oaspeți se numesc aceia, cari numai căte 1—3 studii astăldă și la examinare nu sunt siliti.

La facultatea montanistică sunt mai preferiți juristii absolvenți ⁵⁾, cari silvicultură-tehnicii.

Didact la academie nu se plătesc, numai la începutul anului pentru inscriere 5 fl. și asociatii ajutătoare earăși 5 fl.

La academia montanistică și silvană sunt sistematizate, pentru băieși 21 stipendii de căte 300 fl., și 2 stipendii de căte 315 fl., casualmente de căte 420 fl., ea' pentru silvanisti 20 stipendii de căte 300 fl. La conferirea stipendiilor se dă preferența celor absolvenți de vreo facultate afină. Pentru continuarea studierii mai departe în străinătate, pe seama absolvenților și practicanților de silviculturală mai este un stipendiu anual de 1000 fl.

Prelegerile se încep regulat în 9—10 Octombrie și se finesc în luna lui Iulie, anul următor.

Anul e împărțit în 2 semestre: în semestrul de primă și în semestrul de vară. Prelegerile semestrale se finesc la începutul lunei Februarie și Iulie, — după ce urmează examenele.

Examenele superioare se tăin cu finea orării semestrelor. Timpul și ordinea acestora se hotărsește de direcția academiei. Dacă cutare asculțator la examenele superioare nu s'ar putea prezenta, se eliberează la examene suplete, cari numai la începutul lunei Octombrie se tăin.

Excursiunile și deprinderile fiind întregitoare instrucționii, se pretinde că auditorii să participe la acele. Participanților la excursiunii mai mari, cari uneori se extind și afară din patrie, și tăin cam 2 septembri, ca document li se înseamnă aceea în indice și absolut.

La academie se află de prezent 16 profesori, dintre cari 7 în rang de consiliari, și pe lîngă acestia 9 asistenți.

Academia montanistică pentru ante-pregătiri și deprinderi dispune: de o oficină mecanică ⁶⁾, de un laborator chimic, de o abundantă.

¹⁾ Fémkohászati. ²⁾ Vaskohászati. ³⁾ Gépészeti și építészeti szak. ⁴⁾ Erdőmérnöki.

⁵⁾ În cursul I din anul curent sunt 7 juristi.

⁶⁾ Gépműhely.

Se pot juca ori cătă copii vor voi, băieți și fete amestecați.

Se fac roată toti copiii jucători și pun la mijloc basma și cheea. Fiecare din copii surchidește arșicul cătă odată. La cel ce cade arșicul cu beul în sus, se dice, că este împărăt și le ia cheea. El nu mai surchidește arșicul, când îi vine rîndul.

La cel ce cade arșicul cu siciul în sus, ia basma și se dice, că este Armaș. Apoi se începe adevăratul joc.

Împăratul și Armașul nu mai surchidește arșicul. Ceilalți copii îi surchidește cătă odată, pe rînd, unul după altul, cum se dice; la cel ce cade arșicul cu gheboșetura în sus, adepăt cu om, nu se face nimic și arșicul trece în mâna celui de altări, spre dreapta. La cel ce cade cu aduncătură în susi adepăt cu gaura acelui i se dă osândă.

Îndată ce vede Armașul cum a cădut arșicul, dice:

— Căte să-i dau, Doamne?

Împăratul vede cine este osândul. Are și el pe ocrotiți și pe cei ce să-i descurce năcazul, pe cei ce adepăt l-au ocrotit sau l-au pedepsit mai aspru, când le-a venit și lor rîndul să fie împărăt.

Dacă este din cei ocrotiți, poruncesc:

— „Dă-i atâtea ori atâtea dulci.

Dacă este din cei ce nu l-au eruat nici pe dînsul altădată poruncesc:

— Dă-i atâtea, ori atâtea sărate.

colecțiune de producții usinare, de o colecțiune mineralogică și geologică, de o colecțiune cu modeluri de mașini, de diferite instrumente geodesice și de multe construcții, ajutoare arhitectonice și geometrică. Ea' în posesiunea academiei silvane se află: muzeul zoologic și mineralologic, colecțiuni de sămene, de erbării, de plante, de muguri, de lemne, mai departe 2 grădini regulate botanice, un turn meteorologic, o pușcărie și mai multe pușci, și la îndepărțare de $\frac{3}{4}$ oraă de oraș o pădure, de 356 jugere.

Până în perioadă I—III la academia din Semniț montanistii erau în preponderanță și silvanistii puțini; acum e chiar întors. Pentru a arăta proporția de acuma, urmează aci numărul celor imatriculați la diferitele ramuri speciale din anii

	1882/3	1883/4	1884/5
Silvanisti	204	227	281
Silvitehnici	6	6	4
Băieși	39	41	45
Usinari de fer	33	33	34
Metalurgi (fémkohász)	1	10	7
Arhitecți și machinisti	4	2	1
La olătă	287	319	372

În anul 1882 academia silvanistică era să se transpună din Semniț la Buda-Pesta, care veste înfrică foarte pe semnițeni. E și foarte de credut, că aceasta nu va rămâne mult în Semniț; de-oarece acum încă se pretinde o nouă reformare a ei din care totodată resultă și transferarea. Necesitatea transformării ⁷⁾ foarte frumoasă a motivat-o profesorul și consiliarul silvanal L. Fekete în adunarea generală a silvicultorilor din 15—17 Septembrie în orașul Pécs. Acest profesor află de lipsă separarea acestea de academia montană, și e de părere, că silvitehnica să se unească în silviculturală, ca numărul profesorilor și a asistenților să se înmulțească, tot astfel și numărul oarelor de prelegeri din unele studii și învățătorește și învățătorește.

Dela înființarea academiei până în prezent mii și mii de studenți au fost venit aci din patria și străinătate pentru a se cuațifica, dintre cari mulți s'au distins pe terenul literar și pe terenul practic, promovând înflorirea montanisticiei și a silviculturală prin învenționile lor atât de cunoșute și învățătorește.

În „Memorialul academiei” sunt însemnați după nume 5373 auditori, cari au cercetat academia din Semniță în anul 1870. Între numele acestora nume românești abia aflasem. Dar' dela 1870 încoace era mai în tot anul căte un Român la academie. În anul 1882/3 eram aci 6 români, un silvanist de anul III-lea, 4 de anul prim, și un băieș earăși de anul prim. În anul 1883/4 numărul nostru se mai duplică, și în anul curent suntem 18 români; 17 silvanisti și un băieș, dintre cari de anul I. sunt 9, de anul al II-lea 7, și de anul al III-lea 2.

Românul din timpurile cele străbune până acum neîntrerupt și-a arătat iubirea către silviculturală, dar' din lipsa mijloacelor n'a prea putut să se cuațifice pe la scoli de specialitate, și aşa numai cunoșințe practice își putuse căstiga, cu cari abia ajunse de un „sumar”; — deci în căt se poate să nu întârdiem, ci să grăbim a ne perfecționa și noi pe această carieră atât de frumoasă!

Julian Drăgan
silvanist.

⁷⁾ Aceasta propunere a prof. Fekete e publicată în „Erdészeti Lapok” XI fizet 1884.

Jocul se opresce până ce acesta își ia osândă.

Apoi jocul începe dela vecinul din dreapta celui osândit.

La cine cade beiu, ia Domnia, și vechiul împărat în rîndul jucătorilor, fără să se supere ori să murmură, și fără să se tăină în seamă vechia lui împăratie, primesc osândă poruncită de noul împărat, dacă se întemplă să cadă arșicul cu aduncătură în sus, când îl surchidește dînsul.

Asemenea la cine cade arșicul siciu, ia Armașia, și vechiul Armaș în rîndul jucătorilor de rînd.

Când Armașul greșește și dă cu vreo lovitură mai multă, decât

Extras din foaia oficială.

Licităriuni.

Se vînd realitățile lui Francisc Balog din Al-Doboly (com. Treiscaune) în 10 Ianuarie 1885 la antistia comunala.

Publicări.

Din partea tribunalului din B.-Gyula se provoacă eredii după Ioan Adam a se insinua în 45 dile.

Din partea judecătoriei cercuale din Satulung se provoacă eredii după Mihai Zbarcea din Purcareți a se insinua în 45 dile.

Din partea judecătoriei cercuale din Buteni se provoacă eredii după Stefan Moș din Satu-rău și după Maria Măguran din Doja a se insinua în 45 dile.

Posturi.

La tribunalul din Deva un post de vice-notar. Cereri în 4 săptămâni la presidențul tribunalului.

Bibliografie.

„Ortodoxul.” Foiaie eclesiastică. Apare odată pe săptămână. Bucuresci, 9 Decembrie 1884. Anul V. Nr. 49. Sumar: Câteva notițe asupra depunerii lui Gavril II. metropolit provizor al Moldovii în anul 1792. — Influența religioasă asupra scriitorilor nostri laici din secolul al XVI—XVII. Principele Dimitrie Cantemir, (urmare), de Spes. — Deschiderea facultății de teologie din Bucuresci. — Starea mănăstirilor. — Diverse.

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Decembrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%) . . .	Cump. 91½	vînd. —
— Rur. conv. (6%) . . .	88½	—
Act. de asig. Dacia-Rom. . .	1321.—	—
Banca națională a României . . .	1270.—	—
Impr. oraș. Bucuresci . . .	32.—	—
Credit mob. rom. . . .	186.—	—
Act. de asig. Națională . . .	230.—	231.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) . .	99½	87.50
Societ. const.	244.—	250.½
Schimb 4 luni	—	30.—
Aur	12.90	12%

De închiriat

este cu 1 Aprilie 1885 locuința

de balcon consistătoare din

6 pieșe în edificiu mare Haberman n

pe podul din piața Hermann.

Condițiile mai amănunțite se pot afla la îngrăjitoarea casei ori în cancelaria berăriei. [112] 1—3

Am onoare a anunța P. T. Public că am primit prin cumpărare și voi purta de aci încolo sub numele meu propriu

Cofetăria și cafeneaua lui Friederic Klauss

din piața de aici ce există de mulți ani și se bucură de un nume foarte bun.

Pentru

Serbătorile crăciunului și pentru anul nou

îmi iau voia a atrage atenționea, afară de cofeturi fine, torte garnisite, în formă și cu cremă, strudel cu măce, cu nuci și băvarez, pe măsură veritabil de Brașov cu vanilie și anison, cu deosebire asupra pânlui Kletzen de Botzna, asupra rachatului, precum și asupra depositului meu bine asortat cu bomboiere fine și foarte fine, cartonage, desert fondant și de ciocolată, figuri de licor, bomboane de salon și cu rachat de gutui. Mai departe am afară de o colecție bogată de licoruri din țeară și străine și vinuri de butelie, totdeauna compots de toată specia de fructe, dulceață, serbet și geleuri mai departe cofeturi de teă precum: ciocolată, patience, bisquit de teă din Viena, pâne de vanilie și lemonie etc. și mă recomand pentru executarea cea mai eftină și cea mai promptă de toți articoli de cofetărie.

Sibiu, 20 Decembrie 1884.

Cu toată stima

Anton Nawara.

[111] 2—6

Mersul trenurilor pe linile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Budapestă—Predeal				Predeal—Budapestă				Budapestă—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapestă				Copșa mică—Sibiu			
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus			Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	
Viena	8.25	8.35	3.30	Bucuresci	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	Teiuș	2.39	9.50	—	Copșa mică	11.10	2.20	6.41	
Budapestă	8.00	6.55	9.45	Predeal	1.09	—	—	Budapestă	8.00	6.55	Alba-Iulia	3.40	10.42	—	—	11.40	2.56	7.11	
Szolnok	11.24	10.55	12.18	Timiș	1.33	—	—	Szolnok	11.14	12.28	Vînțul de jos	4.04	11.09	—	Şeica mare	12.23	3.45	7.54	
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	Brașov	2.06	—	—	Arad	3.35	5.30	Șibot	4.35	11.43	—	Loamneș	12.57	4.25	8.25	
Oradea-mare	4.11	5.13	3.20	Feldioara	2.16	6.30	5.45	Glogovaț	4.16	6.39	Orăștie	5.02	12.13	—	Ocna	12.57	5.04	5.04	
Várad-Velencez	4.29	9.45	—	Apatia	2.44	7.09	6.28	Gyorok	4.47	7.19	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Sibiu	1.20	4.51	8.48	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	Ágostonfalva	3.18	8.09	7.36	Pauliș	5.02	7.39	Deva	6.05	1.48	—	—	—	—	5.27	
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	Homorod	3.51	8.53	8.34	Radna-Lipova	5.25	8.11	Branicica	6.34	2.21	—	Nr. 1.	—	—	—	
Rév	5.46	11.41	4.31	Hășfalău	4.51	10.18	10.22	Conop	5.57	8.49	Ilia	7.01	2.54	—	Nr. 2.	—	—	—	
Bratca	6.09	12.15	—	Sighișoara	5.11	10.55	11.14	Soborșin	7.11	10.27	Zam	7.49	3.48	—	Nr. 3.	—	—	—	
Bucia	6.27	12.48	—	Elisabetopole	5.39	11.36	12.07	Zam	7.48	11.18	Bărăzava	9.19	5.30	—	Ce n'a fost și nu va fi.	—	—	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	Mediaș	6.00	12.11	12.43	Gurasada	8.22	11.57	Conop	9.40	5.58	—	Povestea de I. T. Mera.	4 cr.	15 bani	—	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	Copșa mică	6.29	12.35	1.23	Radna-Lipova	8.40	12.27	Radna-Lipova	10.16	6.38	—	Nr. 4.	—	—	—	
Stana	7.51	3.54	—	Micăsasa	—	12.54	1.42	Pauliș	9.02	12.57	Pauliș	10.32	6.56	—	Nr. 5.	—	—	—	
Aghiriș	8.12	4.34	—	Blaj	7.02	1.29	2.17	Gyorok	9.32	1.45	Gyorok	10.48	7.15	—	Păcală și Tândală.	—	—	—	
Ghirbău	8.24	4.52	—	Crăciunel	—	1.45	2.33	Orăștie	10.12	2.58	Glogovaț	11.17	7.48	—	Anecdota de Silvestru Moldovan.	—	—	—	
Nedeașu	8.88	5.11	—	Teiuș	7.38	2.26	3.13	Șibot	10.47	3.46	Arad	12.32	8.05	—	Prețul unui exemplar	3 cr.	6 bani	—	
Cluj	8.57	5.40	7.08	Aiud	7.55	2.48	3.38	Vînțul de jos	11.14	4.20	Szolnok	12.00	8.45	6.10	Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vândătorilor se dă rabatul cuvenit.	—	—	—	
Apahida	9.23	6.00	7.18	Vînțul de sus	—	3.12	4.06	Alba-Iulia	12.21	6.15	Budapestă	7.44	6.40	—	[113] 1	—	—	—	
Ghiriș	11.15	8.14	8.29	Cucerdea	8.24	3.36	4.53	Teiuș	12.53	7.00	Viena	6.05	—	—	—	—	—	—	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	Ghiriș	8.48	4.10	5.45	Petroșeni	10.24	7.28	—	—	—	—	—	—	—	—	
Uioara	12.12	9.58	—	Apahida	—	5.39	7.51	Simeria (Piski)—Petroșeni	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Vînțul de sus	12.19	10.07	—	Cluj	10.08	5.59	8.18	Simeria (Piski)	6.00	3.25	Arad	6.00	12.30	—	—	—	—	—	—
Aiud	12.45	10.42	9.17	Nedeașu	—	6.54	8.34	Petroșeni	6.41	4.02	Aradul nou	6.26	12.54	—	—	—	—	—	—
Teiuș	1.15	11.32	9.40	Ghirbău	—	7.10	8.59	Streiu	7.31	4.50	Németh-Ság	6.51	1.19	—	—	—	—	—	—
Crăciunel	1.44	12.03	—	Aghiriș	—	7.25	9.35	Hațeg	7.28	1.50	Vinga	7.28	1.50	—	—	—	—		